

væsenet eller -uvæsenet; om man vil, op-
hører, bliver Stillingen helt forandret.
Man misforstaa mig ikke, jeg er ikke no-
gen principiel Modstander af Alliancer,
langt fra, jeg mener, at de under det nu-
værende Valgsystem har været til Nytte
og har gjort Demokratiet og Fremskridtet
store Tjenester; men man vil dog helst
undvære dem. Hvert Parti vil helst gaa
til Valg alene, og dette tillades, ja, dette
nødvendiggøres ved det her foreslaaede
System, og derefter vil, som sagt, efter
min Mening Højres Stilling blive en helt
anden, end den hidtil har været.

Jeg mener altsaa, at de 20 Supple-
ringsmandater, som her foreslaas, i alt
væsentlig vil slaa til, meget færre kan der
naturligvis paa den anden Side ikke være;
og derfor nødes man til — det er ikke,
fordi man er særlig glad for det — at
gaa op til 140 Mandater. Men nogen for-
færdelig Ulykke kan jeg dog ikke se deri,
og jeg tror i Virkeligheden ikke, at der i
Befolkningen findes mere Misstemning der-
imod end den, som visse Venstremænd
og visse Venstreaviser selv laver; hvis de
vilde ophøre med at lave Misstemning,
tror jeg ikke, den vilde være ret længe.
Højremændene vil jo ikke kunne puste
stærkt til Misstemningen — ja, jeg ser nok
en æret Højremænd sidde foran mig glad
og straalende ved Tanken om at komme
ud og skælde ud over de 140 Mandater,
men han maa ikke glemme, at et andet
Højremedlem ikke vil betænke sig paa at
gaa op til 144, saa nogen stor Fornøjelse
tror jeg ikke, det ærede Medlem fra Lyngby
(Abrahamsen) — thi det er dette ærede
Medlem, jeg sigter til — vil faa af den
Agitation. Dernæst maa det ikke glem-
mes, at hvis man benytter den saakaldte
Misstemning mod Forøgelsen af Mandaterne
til at spænde Ben for det hele, og hvis
det skulde lykkes at forhindre den nye
Grundlovs Gennemførelse — og hvis Ven-
stremænd, som sætter sure Ansigter op,
bliver ved evig og altid at tale om den
„beske Mundfuld“ og bliver ved gennem
Taler og Presse at skabe Misstemning, ja
saa kan dette naturligvis bidrage noget til
at hjælpe Højre med at slaa Grundlovs-
forslaget ned, men jeg tror og haaber ikke,
det vil ske —, hvad sker der saa? Saa
gælder den gamle Grundlov, men den kræ-
ver en Folketingsmand omtrent for hver
16,000 Indvaanere. Mislykkes dette store
Forsøg, der nu er gjort siden 1905, og
som jeg nu haaber staar overfor sin Af-
slutning, mislykkes det at forandre Grund-
lovens § 32; saa gælder § 32, og saa kan

ingen Rigsdagsmand sidde Grundlovens
gældende § 32 overhørig. Men saa kan
vi ikke nøjes med 140 Mandater; saa skal
vi have 175, og jeg haaber, at ingen Højre-
mænd vil vove frækt i Aaret 1914 at sætte
sig ud over Grundlovens klare og utvety-
dige Bud. Ved det foreslaaede System
sparer man altsaa faktisk 35 Mandater.

Den saakaldte Uvillie imod det store
Antal Folketingsmandater tror jeg i Vir-
keligheden bundet i en udemokratisk
Uvillie mod Parlamentarisme og Folketing
i Almindelighed. Naar Højre taler om,
at det er ikke flere Folketingsmænd, vi
trænger til, glemmer Højre næsten altid
at sige, at det er sandelig heller ikke flere
Landstingsmænd. Naar der er Tale om
Landstinget, hører man aldrig udtalt no-
gen Skræk for Forøgelse af Mandaterne.
Højre har i Dag forelagt et nyt Grund-
lovsforslag — jeg tror, det er det ottende
— i Fællesudvalget, og der udvider man,
egentlig ganske unødvendigt, Landstingets
Medlemsantal fra 66 til 70. Det Højre,
der gør dette, vil ikke med stor Kraft
kunne bekæmpe denne ikke unødvendige
Udvidelse af Folketinget, som her fore-
slaas, denne Udvidelse, der er foretaget,
netop for at Højre kan faa en Del Kredse.
Ja, det er, som en satirisk Kunstner for-
leden Dag viste i et Dagblad, en ren
Tvangsfodring af Højre, der her foregaar.
Det er Demokratiet, der i sin uendelige
Godhed trods Højres Modstand alligevel
ikke kan nænne at lade være at stille
Højre nogenlunde lige med de andre Par-
tier og derfor viser det den Velvillie at
indføre disse Suppleringsmandater. Det
er denne Nødvendighed, der har bevirket,
at man er gaaet op til de 140 Mandater.
Jeg tror i Virkeligheden, at Højres Mod-
stand, som sagt, skyldes en vis Uvillie mod
Folketingsmænd og Folketing overhovedet.
Vi fra vor Side ønsker selvfølgelig ikke
et større Antal end nødvendigt, og vilde
man følge os, kunde man godt forøge
Folketingets Medlemsantal fra 114 til 140
og alligevel spare en hel Mængde Rigs-
dagsmænd. Man kunde nemlig ganske
simpelt afskaffe Landstinget; det vil ikke
vække den mindste Modstand fra vor Side,
og alt i alt vil der altsaa blive en Besparelse
af ikke mindre end 40 Rigsdagsmænd. Vi
har i og for sig ikke nogen principiel For-
kærlighed for mange Rigsdagsmandater;
vor Stilling beror paa en Erkendelse af,
at Livets Nødvendighed og Politikens
Mangfoldighed og de forskellige Valgsy-
stemer kan gøre det nødvendigt at gaa til
nogen Forøgelse. Og jeg vil da minde